

حکومەتی هەریمی کوردستان
وەزارەتی خوێندنی بەلا و توێژینەوهی زانستی
زانکۆی سەلاحەدین
کۆلیژی پەروەردەیی مەخمور
بەشی پەروەردەیی کوردی

سیڤگۆشەیی (عەشق و خودا و مەروفا) لە شیعەرە کوردیەکانی مەحموردا

پروژەیی دەرچوونە

ئەم توێژینەوهیە پێشکەش کراوە بە بەشی زمان و ئەدەبی کوردی کۆلیژی
پەروەردەیی زانکۆی سەلاحەدین - مەخمور وەک بەشیک لە پێداویستیهکان و
بەدەست هێنانی بروانامەیی بەکالریۆس لە زمان و ئەدەبی کوردیدا.

ئامادەکردنی لەلایەن:

شەیماء اسعد محمد

بەسەرپەرشتی:

ژیار سەرکەوت عبدالصمد

٢٠٢٣ - نیسان

برپاری سه‌رپه‌رشتیار

برپارم دا به په‌سه‌ندکردنی ئەم تووژینه‌وه‌یه به ناو‌نیشانی (سیگۆشە‌ی عشق و خودا و مروّف له شیعره کوردیه‌کانی مه‌حویدا) ئەم تووژینه‌وه‌یه پیشکه‌شکراوه له لایه‌ن قوتابی (شه‌ی‌ماء اسعد) ئاماده‌کراوه له ژیر سه‌رپه‌رشتی مندا بوّ زمان و ئەده‌بی کوردی/کۆلیژی په‌روه‌رده‌ی مه‌خمور، وه‌ک به‌شیک له پینداو‌یستیه‌کانی به‌ده‌ست هینانی ب‌روانامه‌ی به‌کالۆریۆس له زمان و ئەده‌بی کوردی .

واژوو: *Zliy Jokat*

ناوی سه‌رپه‌رشتیار: ژیار سه‌رکه‌وت عبدا‌لصمد

به‌روار: ۶/۴/۲۰۲۳

سوپاس و پیزانین

له سه ره تادا زۆر سوپاس بۆ خودای گه وره که توانیم ئەم
تویژینه وهیه ته واو بکه م، پاشان سوپاسی خیزانه که م ده که م که
هاوکارو هاندهرم بوون بۆ ئاماده کردنی ئەم تویژینه وه زانستییه، وه
سوپاسی سه روک به شی زمانی کوردی (د. فه ره اد)، وه زۆر
سوپاسی تایبته بۆ مامۆستای سه ره په رشتارم (م. ژیار) که زۆر
یارمه تی دام له ته واو کردنی ئەم تویژینه وهیه، هه ره ها سوپاسی
پروفیسۆر و مامۆستا به ریزه کانی کۆلیژی په ره ده ی مه خمو ر که
پالپشتم بوون له م سالانه دا.

پیشکە شکردن

بۆ خانەوادەکەم کە بە عشقەوێ یارمەتییان دام بۆ هەموو ئەو
کەسانە یارمەتیدەرم بوون بۆ گەشتن بەم قۆناغە هاوێڵەکانم کە
هاوکار و هاندەرم بوونە لە تەواوکردنی ئەم توێژینەوێ زانستییە بۆ
هەر کەسێک کە بە خۆشەویستی و قەدرزانی دڵسۆزی لەگەڵم
وەستان، ئەم هەولە روونە بۆ ئەوان تەرخان دەکەم هیوادارم کە بە
رەزامەندییەوێ قبوڵ بکری، سوپاس و دوعای دڵسۆزیم بۆیان هەیە.

خوێندکار: شەیماء اسعد

پوخته

له م ليكولينه وهيه خويندنه وهيه كي شيكاري بوشيعره كورديه كاني مه حوى شاعيري كورد هه وليكه
بو ناساندني هه ر يهك له چه مكه كاني عيشق خود مرؤف له دنيا بيني مه حويدا ئه م ليكولينه وهيه
پيگهاتوه له دووبهش هه ولي شيكردنه وهيه هه ر يهك چه مكه كان داوه له گوشه نيگاي عيرفان
فلسه فه باسي تيروانيني هه ر يهك له م چه مكانه مان كردوه له نيوان فلسه فه كه وته ژير
كاريگه ري يه كيک له ره وته فلسه فه كاني يا خود مه حوى سه ر به جيهاني عيرفانيه له به شي
دووهمي ليكولينه وهيه كه شيكردنه وهيه بو چه ند شعريكي شاعير كراوه وهك هه وليك بو ئه وهيه
سه لمينين مه حوى جيهانيني فلسه فه يه يا خود عيرفانيه

پیشہ کی

ناونیشان و ناوہرؤکی توڑینہ وہ کہ:

ئہم لیکۆلینہ وہیہ بہ ناونیشان (سیگۆشہی عشق خودا مرؤف) لیکۆلینہ وہیہ کی شیکاریہ
ہہ و لدر اوہ چوارچیوہیکارہ کہ لہ تہ واوی شعرہ کوردیہکانی مہ حوی شاعیر دابیت ہہر
یہک لہو بابہ تانہ لہ بہشی تیوری باسکراون لہ بہشی پراکتیکی دنیا بینی شاعیر
دہ ربخہین لہ ریگہی شعرہ کوردیہکانہ وہ ئہم لیکۆلینہ وہیہ پیکھاتوہ لہ دوو بہشی
یہ کہ می لیکۆلینہ وہ کہ تابیہت کراون بہ بابہ تہکانی (عشق و خودا و مرؤف) لہ
روویتیوری مہ بہست لہو بہشہ ہہ بونی لہ بہسی یہ کہ می لیکۆلینہ وہ کہ نیساندانی
بابہ تہ کہ وہک بابہ تیکی تیوری بؤ ئہ وہی ریگہیہک بیت تاکو بہ ہہ بونی مہ عریفہیہک
لہ بارہی بابہ تی لیکۆلینہ وہ تاکو بہ شیوہیہ کی روون بہشی دووہ ممان شارہ زامان
بکات بہشی دووہ می ئہم لیکۆلینہ وہیہ پراکتیز کردنی چہ مکہکانی (عشق و خودا و
مرؤف) لہ شعرہ کوردیہکانی مہ حوی.

ہوی ہہ لبراردنی بابہ تی توڑینہ وہ کہ:

ہوی ہہ لبراردنی ئہم بابہ تہ بؤ چہند خالیک دہگریتہ وہ لہ وانہ کارنہ کردن لہ سہر ئہم
سیگۆشہ لای شاعیریکی کورد کہ چوارچیوہی فیکری لہم بابہ تہ دہخولیتہ وہ
ہہ روہا بوونی ئہم سی چامکہ لای شاعیر بہ قولی رہنگی داوہ تہ وہ ئہم ش بہ
ناسینی ہہر یہک لہم جہ مکانہ بہ ئاراستہی فکری شاعیر بہ شیوہیہ کی زور روون
دہ بیتہ وہ ہہ لبراردنی ئہم ناونیشانہ ہہر لہ خوئیہ وہ نہ بوہ بہ لکو لہ سہر بنہ مایہ کی
دروستی فکری شاعیرہ وہ بونیاد نراوہ چونکہ ئہم بابہ تانہ لہ لای عاریفان گۆشہ نیگای
عاریف بؤ ہہ موو ستہکان دونیی دیار نادیار ئاشکرا دہکات.

سنوری توڑینہ وہ کہ:

لہم لیکۆلینہ وہ دا کار لہ سہر لہ سہر سیعہر کوردیہکانی مہ حوی کراوہ لیکۆلینہ وہی
تہ واوی سیحہر کوردیہکانی وہک کاری لیکۆلینہ وہ بہ کارہیناوہ لہ تہ واوی دیوانی
شاعیردا کار لہ سہر (سیگۆشہی عشق و خودا و مرؤف)

__ریبازی توژیینه وه که:

شیکاری وه سفیه

__ئامانجی توژیینه وه:

ئامانجی توژیینه وه له و توژیینه وه خوینه ر ئاشنا بکه م به مه حوی و ریبازی سوؤفی
گهرمی که لینیک له کتیبخانهی کوردی پر بکه مه وه.

__پلانی توژیینه وه که:

ئهم توژیینه وه ییه له سی به س پیکهاتوو

به شی یه که م پیشه کییه و پیکهاتوو له :ناونیشانی توژیینه وه، سنووری

توژیینه وه، هوئی هه لبراردنی بابه تی توژیینه وه، ئامانجی توژیینه وه، ریبازی

توژیینه وه، پلانی توژیینه وه.

به شی دووهم ئهم به شه پیکهاتوو له :ناساندنی چامکه کانی (عشق و خودا و

مرؤف) جوړه کانی عشق، عیشقی عه قیقی، عیشقی مه جازی، ئادابه کانی که سی عیشق، خودا

ناسی و خودی وه ک بابه تیکی عیرفانی، مرؤف ناسی و ژیان و مردن وه ک بابه تیکی

فهلسه فی.

به شی سییه م پیکهاتوو له :سی ته وهره به م جوړه :ته وهره یه که م عیشق له

شيعره کوردیه کانی مه حوییدا، ته وهره ی دووهم :خودا ناسی له شعره کوردیه کانی

مه حوییدا، ته وهره ی سییه م :مرؤف ناسی له شعره کوردیه کانی مه حوییدا.

لیستی ناوهرۆک

ژماره	بابهت	لاپه ره
۱	سو پاس و پیزانین	۳
۲	پیشکەش کردن	۴
۳	پوخته	۵
۴	پیشه کی	۶
۵	به شی یه که م: پیشه کی	
۶	۱-۱- ناو نیشانی تو یژینه وه که	
۷	۱-۲- سنوری تو یژینه وه که	
۸	۱-۳- هوی هه لیزاردنی بابه تی تو یژینه وه که	
۹	۱-۴- ری یازی تو یژینه وه که	
۱۰	۱-۵- ئامانجی تو یژینه وه که	
۱۱	۱-۶- پلانی تو یژینه وه که	
۱۲	به شی دو وه م: سیگۆشه ی (عیشق و خودا و مروّف) له شی عردا	
۱۳	۲-۱- ناساندنی چه مکه کانی (عشق و خودا و مروّف)	۱۰
۱۴	۲-۲- جو ره کانی عشق	
۱۵	۲-۲-۱- عیشقی حه قیقی	۱۳
۱۶	۲-۲-۲- عیشقی مه جازی	۱۴
۱۷	۲-۳- ئادابه کانی که سی عاشق	۱۵
۱۸	۲-۴- خودا ناسی و خودا وه ک بابه تی کی عیرفانی	۱۶
۱۹	۲-۵- مروّف ناسی ژیان و مردن وه ک بابه تی کی فالسه فه یی	۱۷

	به شی سییه م:سیگوشه ی(عشق و خودا و مروّف)له شعره کوردیه کانی مه حویدا	۲۰
۱۹	۱-۲-مرؤقناسی له شعره کوردیه کانی مه حویدا	۲۱
۲۰	۲-۲-خوداناسی له شعره کوردیه کانی مه حویدا	۲۲
۲۲	۳-۲-عیشق له شیعره کوردیه کانی مه حویدا	۲۳
۲۴	ئه نجام	۲۴
۲۵	لیستی سه رچاوه کان	۲۵
۲۶	پوخته به عه ره بی	۲۶
۲۷	پوخته به ئینگیزی	۲۷

به شی دووهم

سیگۆشه‌ی (عیشق و خودا و مروّفا) له شیعدرا

۲- اناساندنی چه‌مکه‌کانی (عیشق و خودا و مروّفا).

عیشق یه‌کیکه له و چه‌مکه با فراوان و فره و اتایانه‌ی که پیناسه و لیکدانه‌وه‌ی زۆری بۆ کراوه، عیشق له نیوان عیرفانی و فه‌لسه‌فه‌دا، تیروانین و خویندنه‌وه‌ی زۆری بۆ کراوه، ههر یه‌ک به‌ جوړیک عیشقی ناساندوه، هه‌ندی‌ک له عیرفان و نوسه‌ران پینان وایه، عیشق پیناسه‌ نیه و ناساندنی کاریکی ئەسته‌مه و دژواره، ههر وه‌ک باوکی عیرفانی ئیسلامی (معی الدین ابن‌العین) پیناویه ((ههر که‌سیک پیناسه‌ی عیشق بکات ئەوه نه‌یناسیوه و که‌سیک له ئەنجامی عیشق پیا‌لیکه نه‌نوشیبی ئەوه نه‌ی ناسیوه و که‌سیک که ده‌لی من له و جامه تیز بووم، ئەوه نه‌ی ناسیوه، عیشق شه‌رابیکه، که هیچکه‌س تیرناکات)) [شه‌رعیتی، ۲۰۱۰، ۳۱] که‌واته به‌ پیناناساندنی عیشق لای باوکی عیرفانی ئیسلامی ئەوه‌یه ناساندنی حیشق ناساندنیکی به‌ تال و ناجییه، چونکه عیشق به‌ر چه‌مکی ناساندن ناکه‌ویت، به‌لکو حیشق زیاتر بابه‌تیکی ناوه‌کیه، په‌یوه‌ندی به‌ ناخی مروّفه‌کانه‌وه هه‌یه، ناکه‌ویته ناو زمان و ده‌ری ببریته، زمان له توانای دا نیه شیکردنه‌وه بۆ چه‌مکی عیشق بکات، چونکی زیاتر بابه‌تیکی خودی و ناوه‌کیه، به‌لام سه‌ره‌رای ئەوه‌ی عیشق چه‌مکیکی ئالۆزی هه‌یه، هه‌ندی‌ک له بیرمه‌ندان پیناسه‌یان بۆ عیشق خستۆته روو ئەوانه فه‌یله‌سوفن. یۆنانی و ئەفلاتون به‌ تیروانینی ئەفلاتون عیشق سه‌رچاوه‌ی خو‌شی و باره‌که‌ته له ژیانی مروّفا. ((له فه‌لسه‌فه‌ی ئەفلاتون هاتوه عیشق خیر و به‌ره‌که‌تی زۆر با مروّفا ده‌به‌خشیت هیچ شتی‌ک له‌وه به‌ سوود تر نیه بۆ مروّفایه‌تی)) [ئه‌مین، ۲۰۰۸، ۷۹] له‌فه‌لسه‌فه‌ی ئەفلاتون، عیشق به‌دییه‌نه‌ری خیر و به‌ره‌که‌ت و خو‌شیه ناساندوه، لای ئەفلاتون کاتیک یه‌کیک به‌ر به‌ جیهان و مانا‌کانی عیشق ده‌که‌ویت ئەو ژیانیکی تیروانینیکی تری ته‌واو جیاوازی ده‌بیت بۆ ژیان، که‌واته عیشق ره‌نگدانه‌وه‌ی ژیانی مروّفه، بۆ ده‌ور و به‌ری ده‌ری ده‌بریته سه‌رچاوه‌ی خو‌شی و به‌خته‌وه‌ریه. عیشق لای مه‌حوی یار لای مه‌حوی پیغه‌مبه‌ره [شوان، ۱۶۰]

چەمكى خودا بە تىروانىن و بىر كوردنە وەى مروڤقە كان ناكريٽ، بەلكو دەبىت، بە گۆرىنە وەى بۆ ئەو كتيبەى لە لايەن خودا وە هاتوو، لە ويوە بتوانين چەمكى خودا دەست نیشان بكەين ((هەلبەتە لەم جيهانە گەورەدا مروڤقانىكى زۆر هەن، كۆمەل كۆمەل دەژين، هەر يەكە و خودايەكى بۆ خۆى داناو، و اتا بىر كوردنە وەى مروڤ خودا گەلىك زۆر هەن، بەلام ئيمە ليرەدا چەمكى خودا دەخەينە روو، پيناسە كردن و قسە كردن لە سەر خودا بۆ كەسك كە قسەى زۆر هەلدەگرىت و كە خۆى بروايەكى تەواوى بە خودا هەبىت ياخود شوينكە و توى يەككە لە ئاينەكانە و پيناسەى حازر وە رونكردنە وەى حازر لە سەر خودا لە بەردەست دايە)) [ئەمىن، ۲۰۱۲، ۱] كە واتە مروڤ لە رىي ئاينى خودا وە دەتوانىت تەواو خودا بناسىت و پيناسەى بكات، بى ئەوەى پرسىار بكات دەربارەى خودا لە بەردەست دايە، دەگات بە ئامانج، بەلام ئاينى خودا تىگەشتن لىي شتىك نىه پەيوەندى بە ئەقلە وە هەبىت، بەلكو ئەو دەبىت لە ريگەى هەولدان و گەران بىت لە بەر ئەو وەدا بۆ ناسينى خودا پيوستمان بە دەلىلى عەقل نىه بەلكو پيوستمان بە ئەزمونى خودا هەيه [ئەمىن، ۲۰۱۲، ۷۲] و اتا مروڤ چەندى بە دوواى راستىه كاندا بگريٽ، ئەو وەندەى زياتر ئاشناى ناسينى خودا دەبىت بۆى روون دەبىتە وە كە خودا كتيبە؟ بۆ زياتر تىگەشتن لە چەمكى خودا دەچىتە خزمەت قورعانى پيروژ ئا لە وە دەتوانين چەمكى خودا بخەينە رو و ردتري پيناسە بۆ چەمكى خودا لە ئىسلامدا هاتووە برىتية لە هەر چوار ئايەتە كەى سورەتى (الاحلاص) پەروەردگار دەفەرمويٽ: (قل هو الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد) واتە ئەى محمد (صلى الله عليه وسلم) بلئ ئەو خودايەى كە ناوى (الله) يە خودايەكى تاك و تەنھايە بئى هاوەل و هاوتايە، سوڤى كە ريگەى پاك كوردنە وەى دەرون دەگرىتە بەر دەيه وىت بگاتە جيهانى نموونەى و پەيوەندى لە گەل خودا بىهستىت [شوان، ۱۲۹] خودا زاتىكى پايە دارو دەسەلات دارە، نيازى بە كەس نىهەمويان ئاتاجى ئەون، هەر ئەو ئەتوانىت بە لاو ناخوشيه كان لابه ريت و پيوستى داخوازيه كانمان جئ بە جيكا تهيچ كەسى بلئ نەبوە خوڤى لە كەس نەبوە خوڤى لە كەس نەبوە، هەرگيز هاوتاو هاوشيوەى دەسەلاتدارىكى تر نىه، (كە بەرامبەر ئەو بوەستن و هاوشانى بىت) كە واتە خودا گەورە ترينە و هەر هەبوە و هەر دەشبئى، بە كورتى لە ئاينى ئىسلام خودا زاتىكىمەزن و گەورەيه، تاك و تەنھايە وە خاوەنى (۹۹) ناو، لە قورئان و وتەكانى

پيغەمبەر(د.خ)ھاتوون خودا بە ديهينهري ھەموو گەردوون،ئەوھى لە ناوى دايە دەسەلاتى بەسەر ھەمووان ھەيە.

چەمكى مرۆف مرۆف يەككە لە دروست كراوھەكانى جوړى لە جوړهكانى ئەم زەويە،تاكە دروست كراو نيه،بەلكو گەليک نەژاد و جوړى تر لەگەليان دا بەژدارن لە ژياندا،بەلام ئەوھى مرۆف لە وانى ترجيا دەكاتەوھ بيريكردنهوھيە لە شتەكان،ئەويش وای كردوھەكە مرۆف بالاترين بونەوھرى سەرزەوى بيت(مرۆف ناتوانيت سيستەم و ياساكانى گەردوون تيبگات و بزانيت كەى دروست كراون بە گويرهى ياساو بەرنامەيەك بەرپوھ دەبرين)[سوبحانى،١٩٩٧،١١]كەوايە ئەوھى مرۆف لە گيانلەبەرەكانى تر جودا دەكاتەوھ زانست و بيريكردنهوھيە،لەو ريگەيەوھ سەرنجى جيهان ئەوان و ياساى ئەم گەردوونەى بۆ روون ئەبيتەوھ ئەگەر بمانەويت چەمكى مرۆف بخەينه روو،ئەوھەندە بسەلمينه مرۆف بەوھ جيا دەكریتەوھ كە زانست دۆستى ھەيە،ھەر چەندە م،رۆف لە چينى گيانەوھرانە بەلام زۆر لە گيانەوھران بالاترە چونكە گيانى مرۆف زۆر بەھيز تر و تيروانين ترە.مرۆف دوو خاسياتى گرنگى ھەيە(زانست و ويست).مرۆف لە ريگاي ھەستكردن بە شتەكان ويستى ئەوھى بۆ زياد دەبى بەدواداچون بۆيان بكات،كەواتە مرۆف ژير و ئاقلئى لە بونەوھرانى ترى جيا دەكاتەوھ،بەلام عيشق تاكە تايبەت مەنديە مرۆف لە تەواوى ئەوانى تر جيا دەكاتەوھ،ئەمەش بابەتى سەرەكى عيرفانى ئيسلامىيە.

۲-۲-۲-جۆرهكانى عىشق

۲-۲-۱-عیشقى حەقىقى (ئاسمانى)

لەشىكرنەۋەھىيەكى تەۋاۋ عرفانى عىشق ۋەك پەردەھىك لەنىۋان مروّف و خودا دەست نیشان كراۋە((عیشق برىتتە لە پەردەكان (رازى نىۋان مروّف و نامرؤقهكان)) [سوبحانى، ۱۹۹۷، ۱۴۴] لەم دەقە عىرفانىيەۋە ئەۋەمان بۇ ئاشكرا دەبىت پەردەى نىۋان (خالق و مەخلوق) عاشق و مەعشوقىيەتتە، ئەم پەردەش لايعارفىك بۇ عارفىكى تر جىاۋازى دەردەكەۋىت و ھەستى پىندەكرىت، لاي ھەندىك عارف ۋەك چىرؤكى جؤگەى شىرو خوينەكەى لىدئت كەلەنىۋانىندا تەنھا مويەك ھەيە، ھەندىك جارش ئەم ۋەردەى رازە كالو تۇخ دەبىتتەۋە. دەكرىت لەم بەشەدە عىشقى مەجازى، پىۋىستىيەكى سەرەكى بىت، بەلام عىشقىك ۋەك تەۋاۋىيەتى، دووربى لە ھەموو رەھەندە ناعىرفانىيەكان، بەلكو دەوردابى بە چۈار كايە سەرەكەكەى عىرفانى ئىسلامى ئەو تر(الاخر)ىك لەۋى ئامادەى ھەبىت ئەبەتتەكىك لەۋى بونى دا ھەبىت، ئاۋىنەكان روبەروى يەكتر بونەۋە، واتە خۇ ھەلخەلەتاندن نەبىت بەلكو دوو ئاۋىنە بن بەرامبەر يەكتر ھەم متمانە لە نىۋانىان دروست بكرىت ھەم روح گەۋرەبكات بەدىۋە عىرفانىيەكەى رارەۋىك بىت بۇچۈۋنە ناو عىشقى بالا زورجار عىشقى مەجەزاي لەگەل كۆمەلىك زاراۋەى ۋەك(خۇشەۋىستى، غەرىزە، سىكس) تىككەلكرائە، بەلام ئەۋە تەۋاۋ جىاۋازە لەگەل ئەۋ چەمكەنەى پىشەۋە، فەيلەسوفى رۇژھەلاتى(غەزالى) لەبارەى عىشقى مەجازى راي وايە((ھەندىك مەعريفە ۋەك بىنىنى پشتمل وايە، ھىچ مروّفىك ناتوانىت پستەملى خۇى بىنىت بۇئەۋەى پشتملى خۇى بىنىت ئەۋا پىۋىستىمان بە ئاۋىنەيەكە تاكو وىنەيەك لەپشتمەل بگۈزىتتەۋە بۇ ئاۋىنەى بەردەممان وىنەى دواۋەى ئىمە نىشانى ئىمە بدات ئەم كارەى عىشقى مەجازىيە بۇ پەرىنەۋە لە عىشقى حەقىقى)) [سوبحانى، ۱۹۹۷، ۱۴۵]

كەۋاتە عىشقى مەجازى دىۋى دوۋەمى عىشقە ئەگەر دىۋى يەكەمى ماھىيەتى عىشق عىشقى بالا(عىشقى حەقىقى) بىت بۇيە دەۋترىت مروّف دەبىت عاشقى دروست كراۋەكانى مەعشوقى بىت كەلەدۇنياي ديار دەرگەۋتۈنە ئەگەر نا عىشقىكى ناتەۋاۋە بەشئوۋەيەكى گشتى عىشق لە حىرفانى ئىسلامى و جىھانى دابەشەكرىت بەسەر دوۋجور دابەشكردنەكە بەشئوۋەيەكە كەراى جىاۋازى ھەيە ھەندىك لە شارازايان و عىرفان ناسان عىشقى حەقىقى لەپاش عىشقى مەجازى رىزكردۋە بەلام ھەندىكى تر بەپىچەۋانەۋە عىشقى مەجازى دواتر عىشقى حەقىقى بەراى تويژەرش عىشقى مەجازى دواى عىشقى حەقىقى چۈنكە عىشقى بۇ بالا چۈن دەبىت لە شتە بچۈكەكانەۋە دەستپىيكات نەۋەك لە پىچەۋانەۋە لەئاسمانەۋە بۇ خوارەۋە چۈنكە مروّف تاكو لە جوانى و شتە

دروستکراوهکانی دنیا تینهگات ناتوانیت گه ورهیی ودهسه لاتی خودا وینا بکات که چهنده شایه نی په رسته بۆیش له باره ی عیشقی مه جازی قسه و باس و گفتوگوی زور کراوه.

۲-۲-۲ عیشقی مه جازی (زهمینی)

له عیشقی مه جازی به شیوهیه کی گشتی باسی عیشقی زامینی ده کهین، به تایبه تیش عیشق و ره گه زیک بۆ ره گه زی به رامبه رو عشقی مروّف بۆ سرووشت دهرکه و ته کانی ناو چوارچیوه ی سرووشت چونکه ئەمانه خویمان وهک و سرووشت نیشان دهدن جوانی و عشقی خودای تیدا هه لگیراوه بۆیه ده گو تریت خودا ته جه لای خوی له جوانی دهریا یه که له کیویک هه ر ئەمه ش حه لاج وتویه تی خودا له هیچ شوینیک نییه به لام له هه موو شووینیک ته جه لای ئەو هه یه که وایه خودا دهرکه و ته کانی خوی په خشکردوو به لام ئەمه عیشقی ره گه ز بۆ ره گه زی به رامبه ره که ی له روی کۆمه لایه تی و ئاینیه وه هه بونی عشق به شیوهیه کی دروست وهک هه بونی له نیوان پیغه مبه ر و خیزانه کانی کاریکی دروست و پیرو ز و ریزلیگیراوه، له باره ی ئەم جوړه عشقه بۆ ئافره ت پیغه مبه ر محمد (دخ) له فه رموده یه که فه رمویه تی ((حبب الی من دنیا کم الکیب والنساء وجعلت قره عینی فی الیلا)) [شمیل، ۲۰۱۳، ۳۳] واته: (سێ شت له چاوی من زور جوانن و خوشه ویستی و جیگیان هه یه له نیودلدا ئافره ت بۆنی خوش، نویت) ئەم فه رموده یه ئەوه مان بۆ نیشان ده دات که پیغه مبه ر ئەو په ری ریز و عیشقی بۆ خیزانه کانی هه یه.

ئه ده بیاتی ئیمه پره له دیمه نه ئیستیتکا و رۆمانسیه کان. پروداوی عیشقی زهمینی، ئەگه ر خویندنه وه یه کی ورد بۆ ده قه ئە ده بیه کانمان بکهین، ئەوه مان بۆ روون ده بیته وه که مه وله وی تاوه گۆزی له تاو کوچی دوا کردنی (عه مبه ر خاتوونی) چ شعریکی به نالی نوسیوه، بۆیه به شیک له شاره زایانی شعری نالی جوانی و ره وان بیژی شعره کانی ده گه ریته وه بۆ هه بونی (حه بیبه) له خه یال دانی نالی، زور جار له شعری کلاسیکی کوردی هینده له یه ک نزیک و ویکچون، هه یه له باسکردنی عشقی زهمینی ئاسان جیا ناکیته وه، ئەمه ش نیشانی به گه وره سه یرکردنی عشقی زهمینی لای شاعیره کانمان، عشقی زهمینی له ئەدبیاتی کوردیدا داستانی گه وره ی دروست کرده وه، له وانه داستانی (مه م و زین) یا خود داستانی خه ج و سیامه ند و شیرین و فه ره اد یار لای مه حوی پیغه مبه ره [ئیبراهیم، ۱۶۰]

ئه ده بیاتی ئیمه ی کورد هه لگری کۆمه لیک داستانی عشقی زهمین

له ده قی کتیه ئاسمانیه کانش چیرۆکی عیشقی زهمینی ده بینریت له نیوان که سه گه وره کان، وهک له قورعانی پیرو ز چیرۆکی عیشقبوونی (زوله یخا) به پیغه مبه ر (یوسف) (رخ) بۆمان ده گیریتته وه، که چون پیغه مبه ر یوسف خوی پاراست له دوا ی شه یتان و هه وه سبازی، به لام دواتر ئەوه ی زوله یخا گۆرا له عیشقی زهمینی بۆ عه شقی ئاسمانی (بالا)، ئەمه ش ئەوه مان پیده لیت که ده بیته هه موو عشقیکی له

پینا و گەشتنەو بە عەشقی بالا، ئەگەر نا دواتر لە تاییبەتمەندییەتی عشقبوون دەکەوێت یاخود چیرۆکی نیوان کچەکەیی شوعەیب پیغەمبەر، کە تیک رووبەر ووی دەبیتهو، کاتی کچەکە رووداو کە بۆ باوکی دەگێریتەو ئەوش دەنیریت بەدوای موسا، بەمەش پەیا مەبەر شوعەیب لە بەرامبەر ئەو جومیری و ئەخلاقێ جوانی کچەکەیی پیشکەش موسا دەکات، بەرەزامەندی و پیخۆشی هەردوولا ئەمە بۆ عیشقیکی جوان و لیکەوتەیهکی جوانی لیکەوتەو، بەمەش عیشقەکیان هەلکشا بۆ عەشقی بالا و لە چوارچێوەی خیزانیکێ جوان و ریکدا [شمیل، ۲۰۱۳، ۳۱۵]

۲-۲- ئادابەکانی کەسی عاشق

زۆریک لە بیریاران و شارەزایانی عیرفان و عیرفانسان چەند ئادابیکیان بۆ کەسی عاشق دیاری کردووە، هەبوونی ئەم ئادابانە وەک پیشمەرگی عاشق بوون دەزانن.

یەکەم: گەرم و گوری کەسی عاشق لە دەرکەوتن و کارەکانی پیویستە هەمیشە و بەردەوامی کەسی عاشق خاوەنی لوتف و نەرمی و جوانی نواندن بیت لە بەرامبەر کەسی ئاسایی بەمەش کەسی عاشق جیا دەبیتهو لە کەسی ئاسایی بۆ کەسیکی خوش مەجلیس و قسەزان و خاوەن لوتف.

دووەم: روحی بەگەنجی بمینیتەو بەوردەوام لە ئانی گەورەبوونی روحی دابیت بەجۆریک تاکو تەمەنی هەلکشییت ئەو روحیکی گەورەو خاوەن جوان بینینیکێ بالا بیت.

سێیەم: کەسی عاشق مامەلێکی تەواو جیاواز دەکات لە کارەکانی، چونکە تاییبەتمەندیایکی دیاری کەسی عاشق ئەوێ تەواو ئەخلاقێ بیت بۆیەش لەدوایا بینێ عیرفانی ئەخلاق بابەتیکێ سەنتەرێ. **چوارەم:** بەرژەو هەندی خاوەن نیه کەسیک کە بۆنی عیشقی بەرکەوت، دەبیت بە کەسیکی خاکی و مرووف دۆست، چی خۆپەرستی و بتی بەسەنتەرێتی هەیه لەناوی دەکوژیت، ئەمەش هاوشانە لەگەڵ فەرموودەیهکی پیغەمبەر کە فەرموویەتی ((چیت بۆ خۆت پیخۆشە دەبیت ئەو هشت بۆ براکەت پیخۆشیت)) ئەمە هەمان شتە لە کەسی ئاشق هەبیت.

پنجەم: خاکی بوون کەسی ئاشق دەبیت کەسیکی خاکی بیت نابیت بە جۆریک رەفتار بکات کە وابزانێ خۆی لەوانیتر بالا بەرتر و پیروتر، بەلکو هەمیشە خۆی بە کەسیکی بچووک و کەم دینیتە بەر چاو.

شەشەم: بەردەوام لەدایک بونەو، کەسیک کە عاشق دەبیت ئادابیکی جوانی لێو دەردەکەوێت، وەک و خۆر هەموو روژ دەگەشتیتەو نوێ دەبیتهو، خزمەت بە مرووقایەتی دەکات وەک مەولەوی بلە بارەیی نوێ بوونەو کەسی عاشق فەرموویەتی هەر کەس تەو و لود دوبارەش نین هەلبەت سعادەت ستارەش نین [دیوانی مەولەوی، ۳۵۹] مەولەوی تاوێ گۆزی دەوێت بلێت هەرکەسیک بەردەوام لەدایک نەبیتهو بەختەوەر نابیت.

۲-۴- خودناسی وهک بابەتیکى عیرفانى

سەرەتا دەبیت له بەلگه‌کانى سه‌لماندنى خوداوه دەست پێبکریت، چونکه سه‌رچاوه‌ى هه‌موو شته‌كانه‌. ئەشعەریه‌كان بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ رێگایه‌كى عه‌قلانى ده‌گرنه‌ به‌ر به‌م جو‌ره‌ به‌لگه‌ى بۆ ده‌هیننه‌وه‌ ئاماژه‌ به‌ ئایه‌ته‌کانى قورعان ده‌کەن. وه‌ک له‌ سه‌ره‌تای خولقاندنى مرۆف له‌ دلۆپه‌ ئاوێک ده‌ستی پێکردوو هه‌پاشان به‌چه‌ندین قوناغدا تێپه‌ریوه‌، دواتر بۆته‌ مرۆفیکى دروست و خاوه‌نبونیکى بايۆلۆژى، به‌دلنیاىیه‌وه‌ ئەوه‌ خۆى بکه‌رى ئەو کاره‌ نیه‌، بۆیه‌ له‌ تێروانین و پرۆسه‌ى عه‌قل و بێرکردنه‌وه‌ى ئەشعەریه‌كان، ده‌بیت مرۆف هه‌ست به‌وه‌ بکات هه‌بوايه‌كى گه‌وره‌تر له‌ خۆى وینا بکات. چونکه‌ هه‌چ دروستکراویک به‌ دروستکاريک نه‌هیته‌ حاله‌تى به‌ره‌م هه‌ینانه‌وه‌ [ئه‌مین، ۲۰۰۲، ۵۸] خودا له‌ چوارچێوه‌ى سیفه‌ت به‌دیار ده‌که‌ویت، یاخوود به‌ مانایه‌كى تر خودا ده‌کریت له‌رێى سیفه‌ته‌كانه‌وه‌ بناسریت و بناسینچۆن خودایه‌که‌، به‌لام ئەمه‌ هه‌شتا مانای ته‌واوى خودایه‌تى به‌ده‌سته‌وه‌ نادات، چونکه‌ خودا له‌وه‌ گه‌وره‌تره‌ که‌ عه‌قلی پێده‌شکینرى، له‌م باره‌ى سیفه‌تى خودا گرووپىب موعته‌زیه‌كان رایه‌كى تايبه‌ت به‌ خۆیان هه‌یه‌، جیاوازه‌ له‌ تێروانینی گروپیه‌شعەریه‌كان، موعته‌زیه‌كان پێیان وایه‌ خودا به‌دوره‌ له‌ هه‌موو سیفه‌تیک، واته‌ سیفه‌ته‌كان له‌ خودى ئەوه‌ و رواله‌تگه‌ریه‌كان خودا یه‌تیا و هه‌ک کۆمه‌لیک سیفه‌تى جیاواز له‌ خودا ده‌بینی [ئه‌مین، ۲۰۰۲، ۵۸] له‌به‌رامبه‌رىدا گرووپى ئەشعەریه‌كان رای جیاوازیان هه‌یه‌ له‌ باره‌ى خوداله‌ پرۆسه‌ى فکرى ئەشعەریه‌ت ئەوه‌ هه‌یه‌ که‌ (خودا خاوه‌ن جه‌ندین ناو و سیفه‌ته‌که‌له‌ قورعانیشتا ئاماژه‌ى پێکراوه‌) لیڤه‌وه‌ ئیمه‌ رووبه‌رووی دوو ره‌وتی جیاوازی فیکرى ده‌بینه‌وه‌ خودای به‌رکه‌وت ئەوا شه‌قى بردو به‌رگه‌ى نه‌گرت ئیدی موسا (رخ) زانی که‌ داواکه‌ى جیبه‌جی نه‌کردوو هه‌ بینینی خودا له‌ توانای مرۆف و کارى مرۆف نیه‌ ئەم رووداوه‌ په‌یامبه‌ر موسای فیر کرد که‌له‌ دونیادا نه‌بینرایت به‌لکو له‌ رۆژى دواى ده‌بینریت هه‌مبه‌ر خودا ناسی و سیفه‌تى خودا ئەمانه‌ش به‌لگه‌ناسی خودا ناسی ئەشعەریه‌كان و موعته‌زیه‌كان، له‌ باره‌ى بینینی خودا له‌ رۆژى دواى لای ئەم دوو گروپه‌ فیکریه‌ جیاوازه‌ ئەشعەریه‌كان باوه‌ریان وایه‌، که‌ خودا له‌ دنیاىتر خۆى نیشانى به‌نده‌کانى خۆى ده‌دات به‌لام له‌ به‌رامبه‌ردا موعته‌زیه‌كان ته‌واو جیاوازه‌ چونکه‌ ئەمان باوه‌ریان وایه‌ خودا نابینرى و ناتوانین له‌م دونیاىه‌ بیبینین له‌ قیامه‌تیش نابینریت.

۲-۵- مەرۆفناسى و ژيان و مردن وەك بابەتتىكى فەلسەفى

مەرۆف يەككىچە لەو چەمكە بەرفراوان و فرە رەھەندىانەى كە پېناسەو ناساندنى بۇ كرابىت لە گۆشەنىگاي جياوازەو كەوتۆتە بەرباس ئەمەش نىشانەى ئەوئە مەرۆف بونەوهرىكى رەمز ئامىزە وئاسان كەشف ناكرىت ناكرىتە ناو چوارچىوئەى باس بەشيوئەى كە دەستەمۇ كراو عارىفان و فەيلەسوفان بە درىژايى مېژووى فېكر و بېرکردنەوئەى مەرۆف بابەتتىكى سەنتەرى بوو لە باس و گفتوگوكانيان وەك مەريون و قانع پىنووايە مەرۆف بونەوهرىكى سىياسىيە [قانع، ۲۰۱۳، ۵۰] ئەم ناساندنى مەرۆف لە تىروانىنى ئەم نوسەرە مەرۆف كورت كرىتەوئە لە بونەوهرىكى سىياسىيە ھىچى تر كەمتر نىيە ئەگەر لە گۆشەنىگاي زانستى پزىكى بۇ جەو ھەرى مەرۆف بگەرەن پېناسەيەكى ترى بۇ كراو مەرۆف لەو كۆكردۆتەوئە كە مەكىنەيەك چەند ئامىرى ھەيە كەر دەكەن ھەر ئامىرىك لەم ئامىرانە رۆلىك دەگىرن بەلام ئەمە ھەموو مەرۆف نىە چونكە مەرۆف تەنھا لەم ئەندامانە كۆنەكراوئەوئە كە بونىكى فېزىكىيەت بەلام ھەبويەكى ئالۆزترە كە زانستى پزىشىكى باس لىوئە كرىوئە. بەدرىژايى مېژووى فالىسەفە عىرفان چەندىن قوتابخانەى فەلسەفەى و عىرفانى مەرۆفان وەك بابەتى سەنتەر ھىناوئەوئە نىو باس و بابەتەكانيان ھەر قوتابخانەيەك مەرۆف كورت كرىتەوئە لە وەلامى چەند پزىسىيەكى ئەنتۆلۆژى (بووناسى) لە دەلاقەى وەلامى ئەم پزىسىيانەوئە لە مەرۆف ناساندوئە ئەمانەش تۆ كىتت؟ لەكوئوئە ھاتووى؟ بۇ كوى دەروئەت ئەم سى پزىسىيارە لە ھەر قوتابخانەيەكى فېكرى و فەلسەفەى و ھەر ئاينىك و فېكرەيەك بوونى ھەيە لە وەلامى ئەم پزىسىيانە دەگەن بەوئە مەرۆف لە تىروانىنى ئەم قوتابخانەيە.

مەرۆف چىيە؟ ئەركى چىيە؟ بۇ كوى دەروات ئەم پزىسىيارە سەرەكياش وەلامى ئەوئەمان دەدەنەوئە كە مەرۆف چىيە.

ئەگەر لە روانگەى زانستىكى وەك تەندروستى وەلامى پزىسىيارى مەرۆف چىيە وەربگرىنەوئە ئەوئە بىگومان خوئىندەوئەيەكى فېكرى و بايۆلۆژى بپ مەرۆف دەكات بەوئە مەرۆف بونەوهرىكە جەستەيەكى تەواوى ھەبىت لەم جەستەيەشدا چەندىن كۆئەندامى پەيوەست بە يەكتر ھەيە ھەر كۆئەندامىك لە چەندىن ئەندامىك پىكھاتوئە ھەر ئەندامىك لە چەند شانەيەك پىك دىت دواچار ھەر شانەيەك لە چەند كۆمەلە خانەيەك پىك ھاتوئە كە بە شيوئەيەكى سىتەتتىكى چرو ئالۆز و بەناو يەكدا چوو رىك خراوئە بەلام ئەگەر ھەمان پزىسىيار بەخىنە چوارچىوئەيەكى ئاينەوئە ئەوئە وەلامىكى تر وەردەگرىنەوئە بۆنموونە ئاينى ئىسلام پىمان دەلىت مەرۆف بەرزترىن و پىرۆزترىن جىنشىنى خودايە لەسەر زەوى ياخود رىزلىگىراوترىن ھەبووئەكانى ئەم جىھانەيە (لقد خلقنا بنى ادم) ياخود ئىمە مەرۆفمان لەسەر جوانترىن شيوئە دروست كرىوئە (لقد خلقنا الانسان فى احسنى تقويم) ئەگەر لە چوارچىوئەيەكى عىرفانى بۇ ئەم پزىسىيارە بروانىن ھەر عارفىك جۆرە ناساندنىكى بۇ مەرۆف ھەيەوئەك لاي مەولاناي رۆمى بوونى ھەيە مەرۆف بونەوهرىكى دەرکەوتەى جوانى خودايە لەسەر زەوى. ئەگەر وەلامى ھەمان پزىسىيار لە نىوان و فەلسەفەى قوتابخانە فەلسەفە رۆژئاوايەكان وەربگرىنەوئە ئەوئە وەلامىكى ترمان دەست دەكەوئە بەوئە مەرۆف بۇ نمونە ئەگەر لە تىروانىنى

قوتابخانەى نيهليزم وه پابه رانى نيهليزم بو هه مان وه لام بروانين ئه وه مروڤ له هيچيك زيارتر نيه ئه مه ناتوانيت به خوشى و ئارامى له و ژيانه بژيت ياخود ئه گهر ئه م پرسياره بدهينه به ر په خنهى سؤسؤلوژى ئه وه به دنيايييه وه ده گوتريت مروڤ بونه وه ريكي كومه لايه تيه ته نيا بژيت و شارستانيه ت دروست بكات. به دريژايى قوتابخانه كان مروڤ بونه وه ريكي پرسيار له سه ره و جيگاي قسه و باسى زوره.

بەشی سییەم

سیگۆشە (عیشق و خودا و مرۆفا) لە شیعەرە کوردییەکانی مەحویدا

۱-۳- مرۆفاناسی لە شعرە کوردییەکانی مەحویدا

وەک لە بەشی تیۆری باسی مردنمان کرد و دابەشمان کرد بەسەر دوو جۆر لە مردن لە مەعرفەیی عیرفانیدا لەم بەشەشدا هەمان مەبەست و باسی بەشی تیۆری لە شیعەرەکانی مەحوی شاعیرەدەردین و خۆیندەنەوێ و بۆ دەکەن و دابەسی دەکەن بەسەر مردنی خۆیستەنە (هەلبژاردنی خودی) و مردنی جەستەیی، چونکە ئێمە ئەوەمان باس کرد کە مردن لە عیرفاندا مردنی نەفسی بەدکار مردنی جەستەییە، چونکە گەرانهوێتیی بۆلای مەعشوقوقی حەقیقی بە نمونە لە دیریکدا فەرموویەتی:

(مەحوی) بە (متوا) وەگەڵە مردنێی نەجات

رۆیانندنت لە پیشە، لە پیشا وەرە برۆ (مەحوی، ۲۰۱۲، ۲۹۷)

مەحوی لەم دێرەدابەسیوێهەکی زۆر قوول بابەتی مردنی خستۆتە بەر باس، مردن لەم دێرەدا بەسەر مردنی نەفسی خراپەکار جێبەجی کراوە بۆیە مەحوی ئاراستەیی دەمی لە خودیی خۆیەتی دەیهوێت بەخۆی بلێت (مەحوی) ئەگەر دەتەوی رزگارت (نەجات) بێت لەم نەفسە بەتکارە ئەو دەبێت ئەم نەفسەت بخەیتە دۆخی مردنەوێ مەبەست لە مردن دوور کەوتنەوێهە لە هەموو کردەوێهەکی نەفسی بەدوێستەکانی ئەم جۆرە نەفسە بۆ لەشعریکی تر شەکوایە دەست نەفسی دەکات و وازی لێ ناھێنیت.

دەوای ئەو نەفسە مەلعونەت دەوی هەر دەرد وەک زیو

کە هاتی کوشتن ئەو روحی مەحز ئەم جەوهەرە زیو (مەحوی، ۲۰۱۲، ۳۳)

مەحوی شاعیر زۆر ورد تر لەم دێرەدا هەولێ ناساندنی نەفس و مردنی نەفسی داوێ بۆیە پێیوایە تاکو نەفسی بەتکار نەمرینێ ئەو بەر دەوام وەک چۆن (جیوێ) بە بچووکتترین جۆلەش کاری خۆی دەکات بۆیە مەحوی بەنەفسی خۆی دەلێت تاکو لە جۆلە نەخریت ناتوانریت کاری چاکە لەخودی خۆت بکە لە دیری دووێم لە هەمبەر نەفسی بەدکار پێوایە لە دونیاوتر دەر هاویشتەیی دەبێت.

لە دنیا تادەگاتە ناخیرا کاریگەر تیری

وێکو تیری تەهەمتەن زامی باک ئەم دیوو ئەو دیوو (مەحوی، ۲۰۱۲، ۳۳)

شاعیر بۆئەوێ لیکچواندنیکی دروست بکات لە نیوان کاریگەری نەفسی بەد کار و خراپەکار وەک پالپشتیک بۆ بەیتی کە لەمەو پیش باسمان کرد لیکچواندنیکی دروست کردوێ لە نیوان کاریگەری نەفسی و بەدکارو نبی رۆستەمی زال کە لە هەر کەسیکی ببدایە دوو بەدەری دەکرد (واتە لەو دیوی

جسته‌ی بدایه تیره‌که له‌جسته‌ی تری دهرده‌چوو)مه‌حویش به‌جۆریک له‌نه‌فسی ترساوه که له‌هه‌ردوو دونیا‌یکراوه چونکه پیی وایه ئەم نه‌فسه له‌م دونیاو ئەو دونیات به‌ناشرینه‌کانی خۆت ده‌گیری ده‌کات به‌مه‌ش ده‌بیته داو و خۆراکی به‌د،بۆیه لڤ شعریکی تر مه‌ترسی ئەم جۆره نه‌فسانه باس ده‌کات فەرموویه‌تی:

له‌ بئ‌ که‌ووتوم و نه‌فسم بۆ هه‌وا ده‌شتی وه‌کوو مندال

(مه‌جوی، ۲۰۱۲، ۲۶۴)

له‌ به‌ر بی‌ری سه‌رم خۆی ناگرتیت و تازه‌ بئ‌ ده‌گرم

به‌ کورتی له‌سه‌رنه‌فس و په‌یوه‌ندی به‌ مردن ده‌وه‌ستیته‌وه، له‌چه‌ند دیریکدا، چونکه راسته‌وخۆی په‌یوه‌ندی به‌ چه‌مکی ژیان و مردن هه‌یه لای مه‌جوی شاعیر؟ بۆیه تیگه‌شتن له‌ چه‌مکی نه‌فس و ده‌رکه‌وته‌کانی نه‌فس لای مه‌جوی یارمه‌تی ده‌ریکی باشه بۆ ئەوه‌ی له‌ مه‌رگناسی مه‌جوی تیگه‌هین، مه‌جوی شاعیر له‌م دیره شعره‌ی سه‌ره‌وه باس له‌ ویستی نه‌فس ده‌کات، ده‌یه‌ویت ئەوه نیشان بدات که نه‌فس سیفه‌تیکی هه‌میشه‌یی هه‌یه، به‌وه‌ی له‌کاتی پیریش وه‌ستانی نیه، به‌لکو هه‌ر ده‌یه‌ویت مرۆف بکاته ئامانجی کاربه‌ده‌ره‌کانی خۆی، بۆ مرۆف بری داواکردنی گه‌وه‌ر و ده‌ستگرتن به‌ گه‌وه‌ره‌وه داوای پشقل و شته‌که‌مه‌کانی دنیا بکات.

۲-۳- خودا ناسی له‌ شعره‌ کوردییه‌کانی مه‌جویدا

سه‌ره‌تا ده‌بی له‌وه ده‌ست پی بکه‌ین ئایه‌ بابته‌ی خودا له‌بیرو بۆچونی فیکری مه‌جوی ئاماده‌ی هه‌یه، ئەگه‌ر بابته‌یک له‌و جۆره‌یه هه‌بیته ئەوه رووبه‌روی چه‌ند پرسیاریک ده‌بینه‌وه، ئەمیش ئایا لای مه‌جوی خودا هه‌یه، یاخود مه‌جوی ده‌یه‌ویته رته‌ی ئەوه بداته‌وه که خودا هه‌یه هه‌ر کامیک له‌مانه‌ بیته ئەوا چه‌ندین پرسیار خۆیان ئاماده‌ کردوه به‌وه‌ی که ئەگه‌ر خودا هه‌یه، ئەوه کام خودایه، سیفه‌ته‌کانی ئەم خودایه چین؟ به‌کام هه‌سته‌کانی مه‌جوی توانیویه‌تی ده‌رکی ئەم خودایه بکات، خوداناسی مه‌جوی له‌کام جۆری خودا خوداناسه‌کانه، له‌م به‌شه‌ی وه‌لام ئەمانه‌ وه‌موو ئەمانه‌و چه‌ندین پرسیار تر ده‌ده‌ینه‌وه له‌ جیهانی مه‌جوی بۆ بابته‌ی خودا به‌ نمونه‌ی شعری له‌ دیوانی شاعیر.

زاتی خودا که خالقی نه‌کوانه، هه‌ر بوه

(مه‌جوی، ۲۰۱۲، ۳۷۰)

یه‌عنی قه‌دیمی موته‌قه‌ (بال ذات) و (بالزمان)

ئەو دیره‌ی سه‌ره‌وه ئەوه نیشان ده‌دات که بابته‌ی خوداو بونی خودا له‌جیهان بینی شعره‌کانی مه‌جوی ئاماده‌ی هه‌یه، هه‌ر وه‌ختیک ئاماده‌یشی هه‌بوو له‌چوارچێوه‌ی شاعیریکی وه‌ک مه‌جوی که خۆی به‌ئه‌شعهریه‌ت ده‌ناسینێ رووبه‌رو چه‌ند پرسیک ده‌بینه‌وه له‌مانه‌(خودا هه‌یه، یه‌کتایه، دیرینه، جه‌وه‌هرینه، ده‌رکه‌وتراو نیه، تاییه‌ته به‌شوینیک یان له‌ شوینیکدا بیته نیه، ده‌کریت

ببینریت و همیشہ دمینیتہوہ) [۸۵،۲۰۰۷] ہر یه کیک له م پرسیارانه وهک پرسیاریک
پووبه پرووی دیوانی مه حوی دهکینه وه دتوانین چوارچیوهی بیری مه حوی له بابتهی خوداناسی
بناسین، له باره ی نه وه رهیتی خودا مه حوی فہرمویہ تی:

ذاتی خودا ییفاتہ نه عینہ نه غیری ذات

(۴۴ حوی، ۲۰۱۲۹، ۳۷۴)

بی نہم ییفاتہ قہت نہ بوہووہ قہت نیہ به نان

مه حوی له م دیرہ شعردها له باره ی مادہ بونی خودا دہدویت پیوایہ خودا نه که ویتہ ناو چوارچیوهی
شته ماددہ یه کان به مہش ہر وهختیک خودا ماددہ نہ بو، دهکے ویتہ به ربابتهی ئه وهی نابیت فورم
و دیتنی ہہ بیت، چونکہ ہر شتیک ماددہ نہ بیت له بوشاید شونینیک داگیر ناکات ہر وهختیک له
شونینیک له بوشایی نہ بو ئه وه ناکریت بہر ہہستی ماددہ بینراوہکان بکہ ویت،
مه حوی له م بارہ یه وه فہرمویہ تی: **ذاتی خودا نہ جہ و ہر نہ جیسہ نہ کولل و بہ عض**

(۴۴ حوی، ۲۰۱۲، ۳۷۵)

بی چوون و بیجگونہ مونہ ززہرہ لہ نین و نان

مه حوی له م دیرہ بابتهی ماددہ (جسیمہ) ی بوونی خودا دہرخاتہ بہ رباس، بہ وهی خودا ئه که ویتہ
چوارچیوهی بابته ماددہ یه کانہ وه، بہ مہش دہ بیت خودا بہ چی بناسیت ئه گہر نہ که ویتہ ناو ماددہ وه،
نابیت بہ م شیوہ یه بیت خودا نابیت بہ چاو ببینریت، چونکہ مه حوی خوی دہ لیت ماددہ نیہ، بو
ئہ مہش مه حوی فہرمویہ تی: **ذاتی خودا ییفاتہ نه عینہ نه غیری ذات**

(۴۴ حوی، ۲۰۱۲، ۳۷۵)

بی نہم ییفاتہ قہت نہ بوہووہ قہت نیہ به نان

مه حوی وهک شاعیریک باوہری بہ بینینی خودا نیہ بہ بہرچاوی سہر، بہ لکو چاوی سہر توانای
بینینی خودا نیہ، بہ مہش دہ لی (خودی خودا نہ کویتہ بہر دیتنی چاو) ہر له باره ی خودا باوہری
وایہ خودا نہ مرہ و زیندووہ ہر ہہ بوہ ہہریش دہ بیت، بو یه فہرمویہ تی:

خوی و ہہموو ییفالی کہ مالی بوہ و ہہ یه

(۴۴ حوی، ۲۰۱۲، ۳۷۰)

دہ شبی، نہ زہ لیہ تی نہ زہ لیہ تی نہ بہ دیہ ت نہ دا نشان

مه حوی له باره ی نہ وانہ ی دہیانہ ویت کہ شفی خودا بکہن له ریگہ ی پیدانی سیفہ تی مروقی و وهک
حہز و ماددہ، ئه وه خودا بالآترہ له مہ، چونکہ خودا نیہ، بہ لکو دہ بیت خودا (خالق) بیت
نہ وهک (مہ خلق).

۳-۳- عیشق له شیعره کوردیییهکانی مه حویدا

تایبه تمه ندیتترین و سه ره کیتترین وشه له دیوانی مه حوی (عیشق)، وشه ی عیشق کردنه وهی چوارچی وهی فکریه تی، عیشق به ته نها لای مه حوی ئەم گرینگیه ی نیه به لکو له لای ته واوی شاعیر و عارفانی دنیایی، مه حوی یه کیکه له و شاعیرانه له باسی عیشق فرمویه تی:

نباسی چیبکه م بئ که رانی به حری برته شویری عیشق؟

(مه حوی، ۲۰۱۲، ۳۱۸)

تاقه قه رتیکی (فتوحات) ه نهیکه (مه سنه وی)

مه حوی وهک شاعیری ک له باسی گه و رای و به رفراوانی بابته تی عیشق له جیهان بینی عرفان و خودی خویدا، پی وایه ئە وهی که (ابن و عربی خاوه نی کتیبی فتوحات وه مه ولانای رومی خاوه نی کتیبی مه سنه وی مه عنه وی، وهک قه تره یه ک و نمه ک وان له ئاست بابته تی عیشق، هینانه وه، ئەم دوو ناوه وهک دوو گه وره دامه زرینه ری عیرفانی ئیسلامیه، ابن عه ره بی رابه ری قوتابخانه ی عیرفانی مه عریفی و مه ولانای رومی وهک رابه ری عیرفانی عیشقی، گه ر ئەم دوو ناوه له ئاستی بابته تی عیشق هینده که م بن ئەوا مه حوی زور که می بریوه له باسکردنی بابته تی عیشق، ته نانه ت مه حوی له به رامبه ر باسی عیشق بو خه لکی دونیا به شتیکی که م ده زانی، چونکه لای ئەو وهک ئەوه وایه بو که سی مردو باس بکه ی، بو یه له دیریکدا فرمویه تی:

له بو نه ربابی دنیا قه ت به سنگ و به تانی عشق

(مه حوی، ۲۰۱۲، ۲۰۶)

که مه حوی شه رحی نوکته ی جانفزا بو مردوه جایح

مه حوی روی ده می خو ی له وانه ده کات که رازی و نهینیهکانی عیشق بو خه لکی ئەم دونیا ئاشکرا ده کات، به لکو وهک باسکردنی بابته تی عیشق وایه بو مردوه که هیچ سو دیکی لیتابینی. ئەمه ده کریت دوو خیندنه وهی بو بکریت، یه کیک به وهی خه لکی سه رده می مه حوی له گه وهه ری عیشق ناگه ن دووه مش خه لکی سه رده می ژیا نی مه حوی هه ر خه ریکی دونیا و خو په یوه ست کردن به دونیا په رستی. له باره ی ماهیه ت و جه وهه ری عیشق مه حوی فرمویه تی:

عیشق ئاگریکه به ربوه گه ر که س ده بی به که س به که س

(مه حوی، ۲۰۱۲، ۲۱۲)

گه ر روزه ی ره ش وه کوو شه وه بئ بوو به شه و جراخ

مه حوی له م به یته شه رده نا نهینیه کی قولی له باره ی ده رها ویشته کانیان عیشقه وه باس کردوه به وهی هه ر که سینک عاشق بوو. ئەوه چاوه روانی ئە وهی لی ده کریت بیته مه رحقیکی ترگورانی مرو ف له مه رحه قیکی ناریک و نامه عریفه یه وه بو مرو قیکی مه عریفی و پر له عیشق کاری عیشقه ئاگه له فرههنگی عیرفان بو زور مه به ست به زار هاتوو، ئاگر بو ئازار دان پاکردنه وه له هه موو ناشرینییهکان و تاریکیهکان، له کوندا ئاگر بۆلادان و خاوینکردنه وهی ئەو ته مه ی دنیشته سه ر ئاوینه ی مالان به کار ده هات، مه حویش ده یه ویته له ریگه ی ئەم ئاگره وه که له عیشق درده چیت

بلیت ئه وهی عه شق بوو هه رچه نده ئوینهی مروقبوونی تاریک و ته لخ بیت ئه وه عیشق به ئاگری
خوی پروناکی ده کاته وه، مه حوی له دیریکی ترو ورد تر باسی ئه م جوړه ئاگره ده کات که ده بیته
هوی پاکردنه وهی له تاریکی و ناشرینه کان.

گهر ئاگری مه حه به تی شک به م له دوزه خا

(مه حوی، ۲۰۱۲، ۲۵۵)

ئهو دوزه خه به هه شتمه جه ننه ت ده که م حه رام

مه حوی وهک عارفیک بو پاکبونه وه له ناشرینه کانی و تاریکیه کانی خودی خوی، وهک فریاد
ره سیک په نای بردوته بهر ئاگری دوزه هیش، به لام به مه رجیک ئاگری محه به تی بیت و پاکی بکاته وه
و بیکات به مروقیکی جوان و عاشق به مه عشوقی، عه سق مروف به شیوهیه ک ئاراسته ده کات
ئه گهر ریگایه کی قورسیش بیت ئه وا بو ئه وهیه خوی له سیفته نامروقه کان دامالی شاعیر
به هه موو شیوهیه ک کوشش و هه ولی خوی دده، چونکه ریگه ی پاکبونه وه و بوون به که سیکی
عاشق ئاسان نییه، به لکو پریه تی له ناخوشی و ئازار و ماندوو بوونی ناوه کی و جهسته یی، مه حوی
له باره ی سه ختی رووکه گورینی له تاریکیه وه بو عشق و جوانی فه رموویه تی:

دهرسی عشقم هه ر له کن په روانه یا بولبول بووه

(مه حوی، ۲۰۱۲، ۲۷۷)

بیگه می، یا نه یگه می هه ر مه شقی نوستادی ده که م

نەنجام

۱_عشق لای مەھوی پېش مەرجى بوونە ھەر مرۆڧىك ياخود ھەر دىدارىك ئەگەر خۆى بە مرۆڧىك ياخود خۆى بە دىدارىكى زۆر نزيك لە خودا ھەژمار بکات ئەگەر عىشقى لە ژياندا نەبىت ئەو مرۆڧ بوونىكى كآل دىدارىكى كآلە.

۲_ژيان وەك شويىنى تىدا ژيانى مرۆڧ لای مەھوی پوچ نىە بەلكو پوچى دونيا لای مەھوی وەك شتىكى كەم لەبەرانبەر دونياى تر ھاتووە.

۳_مردن لای مەھوی كوتای بوون نىە بەلكو سەرەتايەكى ترە بو ژيانىكى ھەمىشەى و گەرانبەھى بو لای مەعشوق شادبوونى بە دىدارى ئەو مەعشوقە كە گەرەترىن ئاواتىەتى.

۴_لاى مەھوی دوو جۆر مردن ھەيە مردنىك كە خۆويستانەيە بە مانايەكى تر ھەلبژاردنى خۆيەتى كە مەرگى نەفسى_بەدكار لە شيعرەكانى ھاتووە مەرگى دووہم لە ناوچوونى جەستەيى مردنى جەستە دادەنریت ھەر مردوئىك ئەگەر بە مەرگى نەفسى_تاقى نەكردبىتەوہ ئەوہ مەرگى جەستەيى مەرگىك نارىك و خراپە.

۵-خودا لای مەھوی بونى ھەيە ناكەويتە بەر شوين ماددە بەچاوى سەر نابىنریت ھەر ھەبوہ ھەريش دەمىنى.

سه رچاوه گان

-قورعانی پیروزل (ل. ۶.۴)

-زمانی کوردی

۱-کتیبی کوردی

۱. ئەمین توانا، (۲۰۱۲)، خودا له سه روی مروڤدا، چاپی یه که م، سلیمان: چاپخانه ی یاد

۲. شه ریعته تی، عه لی، (۲۰۱۰)، هونەر، چاپی یه که م، سلیمانی: چاپخانه ی رهنج.

۳. عبدالخالق، مسعود، (۲۰۱۲)، رهوتی فهلسه فه له سه ده ی (۲۱) دا، چاپی یه که م، هه ولیر: چاپخانه ی ته فسیر.

۴. مدریس، عبدالکریم، (۲۰۱۲). دیوانی مه حوی، چاپخانه ی پینجه م، تاران: کوردستان.

۵. دیوانی مه وله وی، (۱۳۸۶)، هه تاقی، کوکردنه وه ی: عبدالکریم مووده پرسی، چاپی پینجه م، سنه چاپخانه ی کوردستان.

۶. شکار، صبور عبدالکریم، (۲۰۰۹)، دهنگدانه وه ی که سیه تی دونیابینین (سلاج) له شعری کلاسیکی کوردی و فارسی دا به تایبه تی مه حوی و حافظی شیراز، چاپی یه که م، سلیمانی: چاپخانه ی تاران

۷. عوسمان شاهۆ، (۲۰۱۴) بنه ماکانی فهلسه فه، چاپی یه که م، سلیمانی: چاپخانه ی ناوهندی رۆشنگه ری.

۸. سوبحانی، ناسری، (۱۹۹۷) مروڤ و ریبازی ژیان، وهرگیرانی، عبدالله علی، چاپی یه که م، مؤسکو.

۹. ته سه وف چیبیه، (۱۹۸۵) ئەمینی شیخ عه لئه ددینی نه قشبه ندی، دارالحریه للکباعه و النشر، کولیتژی ئاداب.

۲-نامه ی نه کادیمی؛

۱۰. ئەمین سیروان، (۲۰۰۷) ئە شهعه ریته له شهعه کوردیه کانی مه حویدا، ماسته ر نامه ی زانکۆی سه لاهه دین کولیتژی پهروه رده.

۱۱. ئەمین سیروان، (۲۰۱۱) مه عریفه و حه قیقته له نیوان فهلسه فه و عیرفان له شیعه رکانی مه حویدا، دکتور نامه، زانکۆی سه لاهه دین کولیتژی پهروه رده.

۳. فارسی ۱۲. شمیل، انماری، (۲۰۱۳) زن در عرفان و تیوف اسلامی، نشر رامین، چاپی دووه م، تهران.

ملخص

في الدراسة قراءة تحليلية للقصائد الكردية للشاعر محوي الأكراد إدخال كل مفهوم من مفاهيم حب الذات والإنسان في أكدت نظرة ماهوى للعالم هذا البحث في جزأين في محاولة لتحليل كل منهما. أعطى واحدة من المطارق من وجهة نظر فلسفة عرفان حول كل من م لقد تصورنا أن الفلسفة تحت تأثير إحدى الحركات ينتمى الفلاسفة أو المهوى إلى عرفان وورلد في الجزء الثاني من البحث تم تحليل بعض القصائد الشعرية كمحاولة لإثبات ماهوى هو نظرة فلسفية للعالم أو عرفان.

Summary

In the study, an analysis reading of the Kurdish poems of the poet Mahwi Kurds are trying to introduce each of the concepts of self and human love in Mahwi's world view has confirmed this research in two parts trying to analyze each he gave one of the hammers from Irfan philosophy's point of view about each of them we have conceptualized that philosophy is under the influence of one of the movements philosophers or Mahwi belong to the Irfan world in the second part of the research analysis of some poetic poems has been done as an attempt to prove Mahwi is a philosophical worldview or Irfan.